Dosarul nr. 1a-182/2026 Judecătoria Drochia (sediul Central)
1-22170404-02-1a-18022026 Judecător: Vladimir CRAVEȚ

D E C I Z I E
În numele Legii

9 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CERBU și Marcel POPESCU
Grefier: Mariana PREPELEAC
Cu participarea:
Procurorului: Djulieta DEVDER
Apărătorului inculpatului: Ioana LAZUR și Vera URSU
Inculpatului: Adrian BARBUȚA
În lipsa:
Părții vătămate: Ecaterina ARSENI
Avocatului părții vătămate: Iurie VRABIE

A examinat în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului Anatolie TOIA în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

BARBUȚA Adrian ***,** născut la *****, IDNP *****, originar din s. *****, r. *****și locuitor al or. *****, str. *****, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, doi copii minori la întreținere, activează în calitate de executor judecătoresc – *****, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. **201[1] alin. (1) lit. b)** din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 13.12.2022 până la 30.12.2025;
- în procedura instanței de apel de la 18.02.2026 până la 09.06.2026.
Procedura de citare legală executată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor apelului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. ***Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025***, Adrian BARBUȚA a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, fiindu-i stabilită, în baza acestei Legi, o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate inculpatului în partea privării de libertate a fost suspendată condiționat și s-a dispus ca sentința în privința acestuia să nu fie executată dacă, în termen de 1 (unu) ani, stabilit ca termen de probațiune, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 281 din Codul de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către Adrian BARBUȚA a fost pus în sarcina Biroului de Probațiune *****.

Conform art. 90 alin. (6) lit. g) din Codul penal, Adrian BARBUȚA a fost obligat să participe la un program probațional din cadrul Biroului de Probațiune *****.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată privind încasarea prejudiciului moral a fost admisă, fiind dispusă incasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate suma de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Totodată, s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 2058 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. ***Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că***, Barbuța Adrian ***** deținînd în sensul art.133/1Cod penal ,calitatea de membru a familiei și aflîndu-se în relații de concubinaj cu Arseni Ecaterina din perioada anilor 2017-2019, împreună cu care au un copil comun –*****, a.n.*****, în rezultatul acțiunilor sistematice de violență în familie comise de către acesta asupra concubinei sale, Arseni Ecaterina din motivul despărțirii lor în perioada anului 2019, respectiv din acel moment, Barbuța Adrian, în scopul intimidării și răzbunării față de partea vătămată Arseni Ecaterina a început să manifeste un comportament agresiv, cu o vădită lipsă de stimă și respect față de cet. Arseni Ecaterina, acțiuni exprimate prin apeluri telefonice și mesaje sistematice în adresa ei cu conținut de amenințare și răfuială fizică, prin persecutarea în mod repetat la locul de trai și la serviciu, comportamente ce încalcă normele morale și familiale,etc . În rezultatul acțiunilor sistematice de violență în familie comise de către acesta asupra concubinei sale Arseni Ecaterina, urmărind în continuare scopul cauzării suferințelor fizice și psihice, avînd

un comportament impulsiv și violent, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționînd cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, dînd dovadă de o brutalitate ieșită din comun, în dimineața zilei de 05 iulie 2021, aproximativ la ora 09.10, se prezentase în scara blocului locativ amplasat în ***** , unde locuia partea vătămată Arseni Ecaterina ,după care, contrar cerințelor acesteia de a o lăsa să plece, în scopul impunerii voinței sale, provocase o ceartă , numind-o pe ultima cu cuvinte ofensatoare, apoi , a urmărit-o pînă la locul de muncă, amenințînd-o cu răpirea copilului, precum și publicarea unor înregistrări video cu conținut intim cu participarea ei, în cazul în care aceasta nu se se va conforma cerințelor lui.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Adrian BARBUȚA a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, ca violență în familie, adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal asupra victimei.*

3. ***Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Anatolii TOIA în numele inculpatului Adrian BARBUȚA*** a declarat apel, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea apelului, apărarea a invocat aplicarea eronată a legii penale materiale, susținând că instanța de fond ar fi extins nejustificat noțiunea de „membru al familiei”, prevăzută de art. 133[1] din Codul penal, asupra unei relații de concubinaj care, potrivit apelantului, încetase cu aproximativ doi ani înainte de incidentul din 5 iulie 2021. În opinia apărării, la momentul faptelor nu mai exista conviețuire, viață comună sau coeziune familială între Adrian BARBUȚA și Ecaterina ARSENI, ci doar raporturi ocazionale legate de copilul despre care partea vătămată susține că ar fi comun. Din acest motiv, s-a susținut că lipsește calitatea specială cerută de art. 201[1] din Codul penal, iar eventualele acțiuni ale inculpatului ar putea fi examinate, cel mult, prin prisma unor norme contravenționale, nu ca infracțiune de violență în familie.

Totodată, apărarea a invocat încălcări procedurale care, în opinia sa, ar fi afectat dreptul inculpatului la un proces echitabil. În acest sens, s-a susținut că audierea martorei Nadejda DOCIU prin teleconferință ar fi fost dispusă fără întrunirea condițiilor legale și fără o dezbatere efectivă cu participarea apărării. Apelantul a mai arătat că martora ar fi declarat că îl cunoaște vizual pe inculpat, însă, în timpul audierii prin teleconferință, acesta nu s-ar fi aflat în câmpul camerei video, ceea ce ar pune la îndoială posibilitatea identificării sale reale. De asemenea, apărarea a invocat lipsa înregistrării video a audierii și faptul că declarațiile martorei ar fi fost semnate de acuzatorul de stat.

Un alt grup de critici vizează administrarea probelor electronice, în special a capturilor de ecran. Apărarea a susținut că aceste probe ar fi fost obținute cu

încălcarea normelor procesual-penale, deoarece nu au fost ridicate telefoanele mobile care constituiau sursa inițială a informațiilor, fiind anexate doar copii pe suport de hârtie. S-a mai invocat lipsa participării unui specialist la ridicarea și examinarea acestor probe, imposibilitatea verificării autenticității și integrității datelor, precum și faptul că partea vătămată ar fi recunoscut că unele capturi au fost modificate prin blurarea conținutului. În opinia apărării, aceste circumstanțe impuneau excluderea probelor, iar instanța de fond ar fi omis să examineze corespunzător cererea de excludere.

Apărarea a mai susținut că instanța de fond nu ar fi demonstrat într-un mod suficient întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de violență în familie. În special, s-a invocat lipsa caracterului sistematic al pretinselor acte de violență, faptele relatate fiind, în opinia apelantului, izolate și separate de perioade de liniște. De asemenea, s-a arătat că raportul de expertiză psihologică ar indica existența unei traume, însă nu ar stabili o legătură cauzală certă și exclusivă între starea psihologică a părții vătămate și acțiunile inculpatului, nefiind exclusă influența unor factori externi sau personali.

În continuare, reprezentantul apelantului a criticat modul în care instanța de fond a examinat poziția apărării, susținând că aceasta nu ar fi dat o apreciere reală cererilor și probelor prezentate. S-a invocat și faptul că examinarea cauzei în lipsa avocatului ales al inculpatului ar fi ridicat dubii privind exercitarea efectivă a dreptului la apărare, în special având în vedere complexitatea cauzei și existența unor cereri tehnice formulate anterior. Apărarea a mai susținut că instanța de fond ar fi respins formal excepția de neconstituționalitate, deși, în opinia apelantului, aceasta urma să fie verificată sub aspectul condițiilor de admisibilitate și, după caz, transmisă Curții Constituționale.

În privința laturii civile, reprezentantul apelantului a susținut că acțiunea civilă a fost admisă nelegal, întrucât ar fi fost semnată și depusă de avocatul părții vătămate fără împuterniciri exprese în acest sens. Apărarea a făcut trimitere la art. 81 din Codul de procedură civilă, arătând că dreptul reprezentantului de a semna și depune cererea de chemare în judecată trebuie menționat expres în mandat sau procură. Întrucât mandatul avocațial anexat la dosar nu ar conține asemenea împuterniciri, apelantul a solicitat respingerea acțiunii civile ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

4. Conform art. 402 alin.(1) din Codul de procedură penală, *termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel*.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12 decembrie 2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge da la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul penal consideră apelul declarat de avocatul Anatolii TOIA în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, ca fiind depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Drochia (sediul Central) a fost pronunțată public la 30 decembrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 14 ianuarie 2026, ceea ce se atestă prin ștampila instanței de judecată.

5. În ședința Curții de Apel Centru, ***avocatul Vera URSU,*** în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, a pledat pentru admiterea apelului declarat, casarea sentinței și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În ședința Curții de Apel Centru, ***avocatul Ioana LAZUR,*** în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, a pledat pentru admiterea apelului declarat, casarea sentinței și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

Inculpatul Adrian BARBUȚA, fiind prezent în ședința de judecată a Curții de Apel Centru din 26 martie 2026, a solicitat admiterea apelului pentru motivele de fapt și de drept expuse în acesta și reiterate în cadrul ședinței, casarea integrală a sentinței și transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În ședința Curții de Apel Centru, ***acuzatorul de stat Djulieta DEVDER*** a solicitat respingerea apelului cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

Partea vătămată Ecaterina ARSENI și avocatul acesteia, Iurie VRABII, în ședința Curții de Apel Centru nu s-au prezentat, înaintând cerere de examinare în lipsă, astfel că în temeiul art. 412 alin. (5) din Codul de procedură penală Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Anatolii TOIA, în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025, din considerentele ce urmează:

Conform art. 414 alin.(1) din Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Conform prevederilor art. 415 alin.(1) pct.1, lit. c) din Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Conform recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, *chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt;*

dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

7. La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și întemeiat a ajuns la concluzia că, inculpatul Adrian BARBUȚA a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, adică violența în familie – *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal asupra victimei.*

Instanța de apel consideră că argumentele invocate în cererea de apel nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe, care a motivat în mod corect și suficient soluția de condamnare, atât sub aspectul constatării vinovăției inculpatului, cât și sub aspectul individualizării pedepsei penale aplicate pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Prima instanță a luat în considerare probele administrate legal de organul de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală. Acestor probe le-a fost dată o apreciere justă, în conformitate cu art. 101 din Codul de procedură penală, din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce.

În consecință, prima instanță a stabilit cu certitudine circumstanțele relevante de fapt și de drept ale cauzei și a ajuns la concluzia întemeiată privind vinovăția inculpatului, precum și existența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Totodată, pentru a evita repetările inutile, instanța de apel își însușește argumentele pertinente expuse de instanța de fond, în măsura în care acestea răspund chestiunilor esențiale ale cauzei. Această modalitate de motivare este compatibilă cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia art. 6 § 1 din Convenție nu impune instanțelor obligația de a oferi un răspuns detaliat fiecărui argument al părților, fiind suficient ca hotărârea să permită înțelegerea motivelor decisive ale soluției adoptate.

În urma analizei ansamblului probator administrat în cauză și cercetat în ședința de judecată, precum și prin coroborarea acestuia cu circumstanțele de fapt stabilite de prima instanță, instanța de apel consideră că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

8. ***Inculpatul Adrian BARBUȚA*** în ședința instanței de fond a fost prezent, însă vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o și a refuzat să depună declarații pe marginea cauzei penale.

Fiind prezent în ședința Curții de Apel Centru, inculpatul Adrian BARBUȚA, a declarat că o cunoaște pe Ecaterina ARSENI încă din perioada studiilor la colegiu, iar ulterior, în anul 2010, aceasta a venit să activeze la Judecătoria *****în calitate de grefieră, în timp ce el activa în calitate de executor judecătoresc. Inculpatul a susținut că au fost colegi și prieteni, iar ulterior au avut o relație extraconjugală, însă nu au locuit niciodată împreună, nu au închiriat vreun imobil comun și nu au avut cheltuieli financiare comune. Acesta a menționat că, până la incident și inclusiv în prezent, locuiește cu familia sa în orașul *****, iar întâlnirile cu partea vătămată aveau loc de comun acord, fie când aceasta venea la *****, fie când el mergea la Bălți. Totodată, a arătat că din anul 2011, este căsătorit cu Ana TOIA, fără a avea litigii de divorț cu soția sa. Inculpatul a explicat că relația cu Ecaterina ARSENI a încetat în contextul existenței unui dosar civil, după ce aceasta i-ar fi comunicat, în anul 2019, că este însărcinată și că ar urma să aibă un copil care ar fi al lui. După nașterea copilului, inculpatul a solicitat efectuarea unui test ADN pentru stabilirea raportului său față de copil, iar după refuzul părții vătămate s-a adresat instanței de judecată cu cerere privind stabilirea paternității. În acest context, a susținut că ar fi fost amenințat că, dacă nu retrage cererea de chemare în judecată, va avea probleme. Referitor la ziua de 5 iulie 2021, inculpatul a declarat că, cu o zi înainte, a primit un mesaj prin care i s-ar fi solicitat să meargă la Bălți pentru preschimbarea certificatului de naștere al copilului. Acesta s-a deplasat la Bălți, însă partea vătămată i-ar fi comunicat că s-a răzgândit în privința certificatului, fără să fi avut loc vreun scandal. Inculpatul a negat existența unei agresiuni verbale din partea sa la 5 iulie 2021, susținând că i-a spus doar că se va adresa în instanța de judecată. De asemenea, a negat că ar fi urmărit-o pe Ecaterina ARSENI până la acea dată. Cu privire la mesajele prezentate de partea vătămată, inculpatul a confirmat autenticitatea acestora, însă a susținut că ele ar fi fost scoase din context, restul conținutului fiind blurat și neprezentat integral. Răspunzând la întrebările procurorului, inculpatul Adrian BARBUȚA a comunicat că, în perioada 2017–2019, era oficial căsătorit cu Ana TOIA, iar relația cu Ecaterina ARSENI a fost una extraconjugală. Acesta a susținut că nu a avut obligații părintești față de copilul părții vătămate, deoarece nu i s-ar fi permis acest lucru, deși ar fi avut tentative de implicare. A mai declarat că mergea la serviciul părții vătămate în legătură cu copilul, iar relațiile dintre ei nu erau permanent tensionate. Inculpatul a considerat incorecte declarațiile martorilor Ghenadie GURIȚANU și Aurelia GURIȚANU, precum și a declarațiilor grefierei părții vătămate, susținând că, dacă cele relatate de aceasta ar fi fost adevărate, ar fi fost chemată poliția. Referitor la ordonanțele de protecție emise în luna decembrie 2021, inculpatul a comunicat că acestea au fost emise în urma unor certuri legate de copil și că nu le-a contestat. Totodată, a declarat că a contestat ordonanța de punere sub învinuire, deoarece nu îi este clară data infracțiunii și

subiectul acesteia. Cu privire la audierea martorei Nadejda DOCIU prin teleconferință, inculpatul a susținut că procurorul și judecătorul de la Drochia nu au pus în discuție această modalitate de audiere, situația părându-i-se stranie. Acesta a mai declarat că a avut posibilitatea de a formula întrebări martorei, însă în timpul audierii ar fi existat întreruperi de imagine. Răspunzând la întrebările avocatului, inculpatul Adrian BARBUȚA a declarat că, până în prezent, nu există un raport ADN care să confirme că este tatăl copilului. Răspunzând la întrebările instanței, inculpatul Adrian BARBUȚA a comunicat că a fost sancționat contravențional în temeiul art. 78^2 din Codul contravențional, însă la moment nu deține copia procesului-verbal. Acesta a declarat că activează în orașul *****în calitate de executor judecătoresc, însă în prezent este suspendat. Inculpatul a mai arătat că nu a contestat decizia contravențională, nu deține copia acesteia și nu recunoaște acțiunile pentru care a fost sancționat. Referitor la copil, a susținut că, până la efectuarea unui test ADN, nu îl recunoaște, având dubii rezonabile. Inculpatul a mai declarat că, în perioada 2017–2019, avea familie, locuia cu aceasta în orașul *****și nu a avut litigii de divorț cu soția sa. De asemenea, a menționat că întâlnirile cu partea vătămată aveau loc la *****și la Bălți, de comun acord, că nu au avut cheltuieli financiare comune, iar la odihnă cu Ecaterina ARSENI a fost în aceeași companie, fără ca soția sa să fie prezentă.

9. Examinând probatoriul administrat în cauză, instanța de apel consideră dovedită, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului Adrian BARBUȚA în comiterea infracțiunii incriminate, în baza următoarelor probe pertinente, concludente, utile și veridice, care se coroborează între ele, și anume:

- declarațiile părții vătămate Ecaterina ARSENI, care fiind audiată în ședința de judecată a instanței de fond, a declarat că a avut anterior o relație de concubinaj cu inculpatul Adrian BARBUȚA, relație care, potrivit acesteia, s-a desfășurat în perioada 2017–2019. Aceasta a relatat că, în perioada concubinajului, se întâlneau în orașele Bălți și *****, mergeau împreună la cumpărături, participau la întâlniri cu prieteni comuni, iar inculpatul contribuia la achitarea unor cheltuieli, inclusiv a chiriei. Totodată, partea vătămată a menționat că inculpatul activa în orașul *****și că, deși îi comunica faptul că este divorțat, ulterior a aflat că acesta era căsătorit. Referitor la conduita inculpatului, partea vătămată a declarat că violența exercitată asupra sa a fost preponderent psihologică și s-a manifestat prin control, intimidare, urmărire, amenințări și intervenții repetate în viața sa personală și profesională. Potrivit acesteia, Adrian BARBUȚA îi verifica telefonul, mesajele, apelurile și poștele electronice, o întreba cu cine comunică și unde merge, se prezenta la locul său de muncă, provoca scandaluri, îi adresa cuvinte ofensatoare și o amenința cu afectarea reputației, cu răfuiala fizică, cu distribuirea unor pretinse înregistrări video cu caracter intim, precum și cu plasarea unor substanțe interzise sau arme în automobilul său. Partea vătămată a mai relatat că anterior incidentului din 5 iulie 2021 au existat mai multe adresări la organele de poliție, fiind emise două ordonanțe de protecție și un ordin de

restricție. Potrivit acesteia, inculpatul a fost sancționat pentru încălcarea ordinului de restricție, precum și în legătură cu deteriorarea parbrizului automobilului său, incident produs în luna noiembrie 2020, după ce acesta s-ar fi prezentat la domiciliul ei, ar fi lovit cu picioarele în ușă și ulterior ar fi deteriorat automobilul parcat în fața blocului. De asemenea, partea vătămată a declarat că inculpatul îi expedia fotografii cu arme, îi spunea că poate intra în apartament pe geam și îi crea o stare permanentă de teamă, motiv pentru care nu dormea liniștit și uneori se temea să iasă din locuință. Cu privire la incidentul din 5 iulie 2021, partea vătămată a declarat că, după o perioadă de liniște, inculpatul a început din nou să-i transmită mesaje de amenințare. În dimineața acelei zile, în timp ce se deplasa la serviciu, l-a întâlnit pe Adrian BARBUȚA pe scara blocului, acesta stând cu mâinile la spate. Partea vătămată a susținut că s-a speriat, întrucât anterior inculpatul îi expediase mesaje cu imagini ale unui pistol și făcuse afirmații privind posibilitatea folosirii unei arme. Potrivit declarațiilor sale, inculpatul a încercat să o îmbrățișeze, însă ea i-a cerut să o lase în pace și să-i permită să plece la serviciu. Ulterior, acesta a urmărit-o până în apropierea locului de muncă, solicitându-i să discute despre copil și să se împace, iar după ce ea a refuzat, a continuat să-i transmită mesaje, comunicându-i că se află în orașul Bălți și că o va aștepta. Partea vătămată a mai declarat că, la câteva zile după incidentul de pe scara blocului, inculpatul a venit la locul său de muncă, a intrat în birou, a provocat un scandal, a afirmat că va lua copilul și i-a reproșat că nu îi răspunde la mesaje. În acel context, partea vătămată i-a scris surorii sale, Aurelia GURIȚANU, care a intrat ulterior în birou. Potrivit declarațiilor părții vătămate, inculpatul a continuat să strige, după care a ieșit din birou trântind ușa, iar după acest incident ea s-a adresat la poliție. Referitor la probele electronice, Ecaterina ARSENI a declarat că mesajele și fișierele prezentate provin din telefonul său și, parțial, din mesajele transmise cumnatului său, Ghenadie GURIȚANU. Aceasta a recunoscut că a blurat anumite porțiuni ale mesajelor, explicând că acestea conțineau numele unor persoane care nu aveau legătură cu cauza. Totodată, a susținut că nu a modificat conținutul mesajelor relevante, ci doar a acoperit datele privitoare la alte persoane, iar informația prezentată organului de urmărire penală corespundea celei din telefon. Partea vătămată a menționat că a fost supusă evaluării psihologice și expertizei judiciare, iar în final a declarat că dorește ca Adrian BARBUȚA să fie pedepsit potrivit legii, întrucât până în prezent nu și-a cerut scuze și a continuat să manifeste o atitudine ofensatoare față de ea;

Partea vătămată Ecaterina ARSENI în ședința Curții de Apel Centru nu a fost prezentă, înaintând cerere de examinare în lipsă, astfel că în temeiul art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

- declarațiile martorului Ghenadie GURIȚANU, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, a declarat că Ecaterina ARSENI este cumnata sa. Referitor la relația dintre Ecaterina ARSENI și Adrian BARBUȚA, martorul a comunicat că, din cele cunoscute de el, aceștia au avut o relație de concubinaj, care la un moment dat s-a încheiat din cauza comportamentului abuziv manifestat de Adrian

BARBUȚA față de Ecaterina ARSENI. Martorul a menționat că a aflat aceste circumstanțe atât din discuțiile purtate cu Ecaterina ARSENI, cât și din cele relatate de soția sa, Aurelia GURIȚANU. Potrivit martorului, Ecaterina ARSENI i-a comunicat despre mai multe cazuri de comportament agresiv, inclusiv de natură psihologică, din partea lui Adrian BARBUȚA. Martorul a declarat că a fost martor ocular la o situație produsă în toamna anului 2020, când a fost telefonat de Ecaterina ARSENI, care i-a solicitat ajutorul pe motiv că Adrian BARBUȚA ar fi încercat să intre cu forța în domiciliul ei, fapt din cauza căruia s-ar fi speriat și copiii. Martorul i-a sugerat Ecaterinei ARSENI să apeleze serviciul 112, după care s-a deplasat împreună cu soția sa la domiciliul acesteia. Ajunși la fața locului, au găsit-o pe Ecaterina ARSENI într-o stare de sperietură, iar la domiciliu au observat urme pe ușă, aceasta fiind lovită cu piciorul. De asemenea, în parcare, automobilul Ecaterinei ARSENI era deteriorat, având parbrizul spart. Martorul a precizat că pe Adrian BARBUȚA nu l-au văzut la fața locului. Totodată, Ecaterina ARSENI i-a comunicat că fusese emisă o ordonanță de protecție pe un termen de trei luni, însă martorul nu își amintește dacă aceasta a fost emisă până la incidentul respectiv sau după acesta. Ghenadie GURIȚANU a mai declarat că anterior a primit mesaje de la Adrian BARBUȚA, prin care acesta încerca să îl implice în soluționarea situației cu Ecaterina ARSENI. Martorul i-a comunicat inculpatului să își clarifice singuri relațiile, însă a primit și mesaje cu un conținut mai puțin plăcut, inclusiv cu amenințări fizice și referiri la deplasarea la socrii săi. Răspunzând la întrebările procurorului, martorul Ghenadie GURIȚANU a declarat că nu poate indica exact perioada în care Ecaterina ARSENI și Adrian BARBUȚA au concubinat, presupunând că ar fi vorba despre anii 2017–2018. Acesta a comunicat că între ei existau deseori conflicte, iar după ce Ecaterina ARSENI a început să activeze în orașul Bălți, Adrian BARBUȚA se deplasa frecvent acolo, aproximativ o dată pe săptămână, întrucât el domicilia în orașul *****. Martorul a mai declarat că, din cele cunoscute de el, părțile se împăcau, după care se certau din nou. Totodată, a susținut că a primit de la Adrian BARBUȚA un mesaj în care era indicat: „Eu vin să o împușc și mă împușc și eu”. Martorul a precizat că nu cunoaște dacă au existat agresiuni fizice, însă starea psihologică a Ecaterinei ARSENI era una de frică și de lipsă totală de capacitate de apărare. Despre faptul că Adrian BARBUȚA i-ar fi verificat telefonul Ecaterinei ARSENI, martorul a aflat de la soția sa. Răspunzând la întrebările avocatului Iurie VRABIE, martorul Ghenadie GURIȚANU a declarat că nu cunoaște situații concrete în care Adrian BARBUȚA ar fi încercat să o controleze pe Ecaterina ARSENI. Totodată, a comunicat că Ecaterina ARSENI i-a spus că Adrian BARBUȚA a fost sancționat pentru deteriorări. Martorul a mai declarat că nu își amintește dacă a prezentat organelor de poliție mesajele primite de la Adrian BARBUȚA;

- declarațiile martorului Aurelia GURIȚANU, care fiind audiată în ședința de judecată, în instanța de fond a declarat că Ecaterina ARSENI este sora sa. Potrivit martorei, relația de concubinaj dintre Ecaterina ARSENI și Adrian BARBUȚA a

început la sfârșitul anului 2017 și a durat până în anul 2019. Aceasta a comunicat că au existat mai multe acțiuni violente, iar sora sa îi solicita frecvent ajutorul. Martora a menționat că s-a deplasat de câteva ori la sora sa, cel mai memorabil caz fiind cel în care Adrian BARBUȚA ar fi deteriorat automobilul Ecaterinei ARSENI, în timp ce aceasta se afla cu copiii în locuință. Răspunzând la întrebările procurorului, martora Aurelia GURIȚANU a declarat că violența psihologică exercitată asupra Ecaterinei ARSENI se manifesta prin comportament inadecvat, intimidări, agresiune verbală, mesaje și apeluri telefonice. Potrivit acesteia, mesajele erau jignitoare la adresa unei persoane de gen feminin și conțineau amenințări, inclusiv cu împușcarea, precum și amenințări privind compromiterea imaginii părții vătămate prin diferite mijloace, inclusiv prin pretinse filmări. Martora a susținut că violența psihologică la care a fost supusă Ecaterina ARSENI a avut un impact puternic asupra stării sale psihice, aceasta fiind afectată de apelurile și mesajele repetate primite de la Adrian BARBUȚA. Martora a mai declarat că a auzit despre existența unor agresiuni fizice, însă nu cunoaște circumstanțele concrete în care acestea ar fi avut loc. Personal, a cunoscut despre deteriorarea automobilului Ecaterinei ARSENI, menționând că, de fiecare dată când apărea un scandal, se deplasa împreună cu soțul său la sora sa. Aceasta a relatat că a văzut automobilul deteriorat, precum și urme pe ușa locuinței, care ar fi fost lovită cu picioarele. Aurelia GURIȚANU a declarat că Adrian BARBUȚA o urmărea permanent pe Ecaterina ARSENI, inclusiv prin verificarea telefonului, precum și la domiciliu și la locul de muncă. Totodată, a menționat că Ecaterina ARSENI s-a adresat organelor de poliție pentru eliberarea ordinului de restricție și a ordonanțelor de protecție, care ulterior ar fi fost încălcate. Martora a relatat că, atunci când a fost transmis mesajul potrivit căruia inculpatul ar veni cu pistolul să o împuște pe Ecaterina ARSENI, colaboratorii de poliție ar fi rămas în locuința acesteia peste noapte. Martora a precizat că nu cunoaște dacă Adrian BARBUȚA deține armă. Martora a mai declarat că Ecaterina ARSENI era vizibil afectată, plângea, era derutată și se afla într-o stare psihologică foarte rea, deoarece nu știa la ce să se aștepte, inclusiv dacă Adrian BARBUȚA o va aștepta după ușă sau în fața scării blocului. Aceasta a precizat că nu a fost prezentă în momentul deteriorării automobilului, însă imediat după incident sora sa i-a comunicat că Adrian BARBUȚA ar fi deteriorat automobilul. Martora a mai declarat că a avut o singură discuție cu Adrian BARBUȚA, însă nu a discutat cu acesta despre relația lui cu Ecaterina ARSENI. De asemenea, a susținut că a primit mesaje urâte de la Adrian BARBUȚA, dar nu a reacționat la acestea. Despre conflictele dintre părți, martora a declarat că le cunoaște din relatările surorii sale, iar în opinia sa, starea psihologică a Ecaterinei ARSENI nu putea fi cauzată de alte situații, ci doar de comportamentul lui Adrian BARBUȚA;

- declarațiile martorului Nadejda DOCIU, care fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că îl cunoaște vizual pe inculpat și că îi cunoaște prenumele, Adrian. Aceasta a menționat că anterior a activat în calitate de grefieră împreună cu judecătoarea Ecaterina ARSENI, iar Adrian BARBUȚA venea

uneori la aceasta, motiv pentru care îl cunoaște vizual. Răspunzând la întrebările procurorului, martora Nadejda DOCIU a declarat că Adrian BARBUȚA venea aproximativ o dată pe săptămână, uneori de două ori pe săptămână, în biroul de serviciu al Ecaterinei ARSENI. Martora a relatat că a auzit o singură dată discuția dintre cei doi, în timp ce se afla în anticameră, când discuția a trecut pe un ton ridicat și semăna cu o ceartă. Aceasta nu a putut comunica despre ce anume discutau, însă a precizat că se auzeau strigăte. Potrivit martorei, cearta a durat aproximativ 20 de minute, după care în birou a intrat sora Ecaterinei ARSENI. După ceartă, Ecaterina ARSENI era tristă; mai întâi a plecat din birou Adrian BARBUȚA, iar ulterior Ecaterina ARSENI împreună cu sora sa. Martora a mai declarat că Adrian BARBUȚA era furios și enervat. Aceasta a precizat că personal nu a auzit amenințări, ci doar strigăte, și că a fost prezentă o singură dată la o asemenea ceartă. Răspunzând la întrebările avocatului Iurie VRABIE, martora Nadejda DOCIU a declarat că accesul în birourile judecătorilor este restricționat. Totodată, aceasta a comunicat că nu cunoaște de ce Adrian BARBUȚA avea acces în biroul judecătoarei. Răspunzând la întrebările avocatului Anatolie TOIA, martora Nadejda DOCIU a declarat că nu își amintește data exactă a incidentului, însă acesta a avut loc în vara anului 2021, după ce ea revenise din concediul de îngrijire a copilului. Martora a precizat că se auzeau atât strigăte de femeie, cât și de bărbat. Aceasta a menționat că Ecaterina ARSENI venise la serviciu bine dispusă, iar după incident era plânsă, însă la starea surorii acesteia nu a atras atenția. Martora a reiterat că, după ceartă, mai întâi a plecat din birou Adrian BARBUȚA, iar ulterior Ecaterina ARSENI împreună cu sora sa. După incident nu au mai avut loc ședințe, însă martora nu își amintește dacă în ziua respectivă fuseseră programate ședințe. Aceasta a mai declarat că, în afară de Adrian BARBUȚA și sora Ecaterinei ARSENI, nimeni nu a mai avut acces în biroul acesteia. Discuția dintre cei doi se purta pe un ton ridicat, însă martora nu s-a gândit să anunțe pe cineva, deoarece la acel moment Adrian BARBUȚA avea acces în biroul judecătoarei. Răspunzând la întrebările instanței, martora Nadejda DOCIU a declarat că nu cunoaște în ce relații erau Ecaterina ARSENI și Adrian BARBUȚA. Aceasta nu a întrebat-o pe Ecaterina ARSENI despre incident și a menționat că nu a discutat niciodată cu Adrian BARBUȚA, iar atunci când acesta venea, întreba dacă Ecaterina ARSENI este în birou.

- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 8 iulie 2021, prin care se constată că informația a fost înregistrată în Registrul nr. 2 al IP Bălți, de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni, cu nr. 20210408581 din 5 iulie 2021 (f.d. 3 – volumul I);

- ***Plângerea Ecaterinei ARSENI din 5 iulie 2021,*** prin care aceasta a solicitat luarea măsurilor legale față de fostul concubin Adrian BARBUȚA, invocând aplicarea violenței psihologice în privința sa. Potrivit plângerii, în dimineața zilei de 5 iulie 2021, acesta s-a prezentat în scara blocului locativ situat în *****, după care, contrar cerințelor acesteia de a o lăsa să plece, în scopul impunerii voinței sale, a provocat o

ceartă, adresându-i cuvinte ofensatoare, apoi a urmărit-o până la locul de muncă, amenințând-o cu răpirea copilului și cu publicarea unor înregistrări video cu conținut intim în care aceasta apărea, în cazul în care nu se va conforma cerințelor lui (f.d. 4 – volumul I);

- ***Raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021,*** prin care se constată că Ecaterina ARSENI a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA, fiindu-i cauzate suferințe morale și traume psihologice. Totodată, a fost identificată o stare de intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal din partea lui Adrian BARBUȚA, manifestată prin faptul că Ecaterina ARSENI era verificată permanent de fostul său concubin, supusă în mod repetat violenței psihologice, intimidată și persecutată de acesta (f.d. 14 – volumul I);

- ***Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 8 iulie 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate de la partea vătămată Ecaterina ARSENI, în formă materială, pe suport de hârtie, nouă imagini reprezentând capturi de ecran ale unor conversații și apeluri ratate de la Adrian BARBUȚA (f.d. 26-35 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 5 august 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate nouă file de format A4, fiecare conținând câte o imagine, reprezentând capturi de ecran, dintre care patru imagini includ 27 de apeluri ratate, începând cu data de 2 iulie 2021, de la abonatul cu nr. *****, identificat ca aparținând lui Adrian BARBUȚA, iar cinci imagini conțin dialoguri în limba de stat, scrise de utilizatorul aceluiași număr de telefon, salvat cu numele „Adrian” și „Barbuța”. Din conținutul dialogului rezultă că utilizatorul nr. ***** insistă asupra unei discuții și amenință interlocutorul cu publicarea unei secvențe video care ar atenta la onoarea, demnitatea și viața personală a persoanei vizate (f.d. 38 – volumul I);

- ***Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte din 5 august 2021***, prin care au fost recunoscute și anexate la cauza penală, în calitate de mijloace materiale de probă, nouă imagini pe nouă file de format A4, reprezentând capturi de ecran, inclusiv patru imagini cu 27 de apeluri ratate de la abonatul cu nr. *****, identificat ca aparținând lui Adrian BARBUȚA, precum și cinci imagini cu dialoguri în limba de stat, scrise de utilizatorul aceluiași număr de telefon, examinate conform procesului-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 5 august 2021 (f.d. 39 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de ridicare din 19 iulie 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate de la martorul Ghenadie GURIȚANU, în formă materială, pe suport de hârtie, trei imagini reprezentând capturi de ecran ale conversațiilor dintre acesta și Adrian BARBUȚA (f.d. 48-51);

- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 17 august 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate trei file de format A4, fiecare conținând câte o imagine, reprezentând capturi de ecran ale dialogului dintre Ghenadie GURIȚANU și Adrian BARBUȚA, care a avut loc la mijlocul lunii

noiembrie 2020. Din conținutul dialogului rezultă referiri la anumite probleme create de Adrian BARBUȚA cu o seară înainte, fiind identificat și un mesaj cu conținut de amenințare cu omor și suicid, primit la ora 18:25: „Eu o împușc și mă împușc și eu!” (f.d. 52 – volumul I);

- ***Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte din 17 august 2021***, prin care au fost recunoscute drept corpuri delicte și anexate la materialele cauzei penale trei file de format A4, fiecare conținând câte o imagine, reprezentând capturi de ecran ale dialogului dintre Ghenadie GURIȚANU și Adrian BARBUȚA, purtat la mijlocul lunii noiembrie 2020 (f.d. 53 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de percheziție din 5 noiembrie 2021***, potrivit căruia, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Adrian BARBUȚA *****, născut la *****, situat în orașul *****, *****, a fost depistat și ridicat un telefon mobil de marca „iPhone”, model „X”, cu parola de acces *****și numărul IMEI ***** (f.d. 148-149 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 8 noiembrie 2021***, cu anexă – planșă ilustrativă, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate obiectele ridicate la data de 5 noiembrie 2021, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Adrian BARBUȚA *****, inclusiv telefonul mobil de marca „iPhone”, model „X”, cu lungimea de 143 mm, lățimea de 70 mm și grosimea de 7 mm, fără deteriorări exterioare, cu semne evidente de folosință, cu cartelă SIM nano nr. *****, compania „Orange”, cu numărul de telefon *****, husă de culoare neagră din silicon, funcțional, cu parola de acces *****și numărul IMEI *****. În agenda conversațiilor aplicației „Viber”, instalată în telefonul mobil examinat, a fost identificat utilizatorul salvat ca „Arseni Ecaterina”, cu numărul de telefon +*****, fără a fi prezente dialoguri între interlocutori (f.d. 172-173 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de ridicare din 9 noiembrie 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate de la partea vătămată Ecaterina ARSENI, în formă materială, pe suport de hârtie, trei imagini reprezentând capturi de ecran copiate din aplicația „Viber” din telefonul acesteia, care prezintă dialoguri cu posesorul numărului de telefon ***** (f.d. 181-184 – volumul I);

- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 10 noiembrie 2021***, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate trei file de format A4, fiecare conținând câte o imagine reprezentând capturi de ecran. Prima imagine conține informații privind cinci apeluri ratate la data de 3 noiembrie 2021 de la abonatul cu nr. *****, identificat ca Adrian BARBUȚA, iar următoarele două imagini includ texte în limba de stat, transmise prin intermediul aplicației „Viber” de pe telefonul cu numărul ***** (f.d. 185 – volumul I);

- ***Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte din 10 noiembrie 2021***, prin care au fost recunoscute drept corpuri delicte și anexate la materialele cauzei penale trei imagini pe trei file de format A4, reprezentând capturi de ecran, dintre care una conține informații privind apelurile ratate din 3 noiembrie 2021 de la

abonatul cu nr. *****, iar celelalte două includ texte în limba de stat, expediate de pe telefonul cu numărul ***** (f.d. 186 – volumul I);

- ***Raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022***, potrivit căruia Ecaterina ARSENI a suportat o traumă psihologică, manifestată prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn. Intensitatea acestor simptome s-a redus parțial în timp, însă expertizata rămâne dominată de cogniții negative, fiind perturbate convingerile individuale privind siguranța, încrederea și apropierea de alte persoane, aspecte care susțin consecințele negative ale traumatismului pe o perioadă îndelungată (f.d. 59-63 – dosar administrativ);

- ***Încheierile Judecătoriei Drochia, sediul Central***, emise în procedura examinării cererii IP Bălți, depusă în interesele Ecaterinei ARSENI împotriva lui Adrian BARBUȚA, privind aplicarea ordonanței judecătorești de protecție pentru victimele violenței în familie (f.d. 202-224 – volumul I, f.d. 6-42 – volumul II).

10. Colegiul penal, audiind participanții la proces și examinând și verificând materialul probator administrat în cauză prin prisma argumentelor apelului declarat, consideră dovedit în afara oricărui dubiu rezonabil faptul că inculpatul Adrian BARBUȚA a comis fapta imputată în circumstanțele după cum urmează.

Adrian BARBUȚA și Ecaterina ARSENI s-au aflat, în perioada 2017–2019, în relații de concubinaj, fapt ce atrage incidența noțiunii de membru al familiei în sensul art. 133^1 din Codul penal, inclusiv în condițiile încetării ulterioare a relației și ale locuirii separate.

După încetarea relației de concubinaj, în anul 2019, inculpatul Adrian BARBUȚA, acționând din motive de răzbunare și în scopul intimidării părții vătămate, a manifestat față de Ecaterina ARSENI un comportament agresiv, abuziv și lipsit de respect. Acest comportament s-a exteriorizat prin apeluri telefonice și mesaje sistematice, cu conținut amenințător, inclusiv amenințări de răfuială fizică, precum și prin persecutarea repetată a părții vătămate la domiciliu și la locul de muncă.

Acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și dorind în mod conștient survenirea lor, Adrian BARBUȚA a urmărit cauzarea de suferințe psihice și morale părții vătămate, precum și impunerea propriei voințe asupra acesteia.

Astfel, în dimineața zilei de 5 iulie 2021, aproximativ la ora 09:10, inculpatul s-a prezentat în scara blocului locativ situat în *****, unde locuia partea vătămată Ecaterina ARSENI. Deși aceasta i-a cerut să o lase să plece, inculpatul a provocat un conflict, i-a adresat cuvinte ofensatoare, după care a urmărit-o până la locul de muncă.

În același context, inculpatul a amenințat-o pe partea vătămată că va lua copilul, precum și cu publicarea unor înregistrări video cu conținut intim în care aceasta apărea, în cazul în care nu se va conforma cerințelor sale. Aceste acțiuni au fost de natură să inducă părții vătămate o stare de teamă, nesiguranță și presiune psihologică, fiind orientate spre intimidarea și controlul acesteia.

Consecințele psihologice ale conduitei inculpatului sunt confirmate prin raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021, potrivit căruia Ecaterina ARSENI a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA. Raportul relevă existența unei stări de intimidare exercitate în scopul impunerii voinței și al controlului personal din partea inculpatului, manifestată prin verificarea permanentă a părții vătămate, supunerea acesteia la violență psihologică repetată, intimidare și persecutare.

De asemenea, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022, Ecaterina ARSENI a suportat o traumă psihologică în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA, manifestată prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn. Expertiza a mai constatat că partea vătămată este dominată de cogniții negative, fiindu-i perturbate convingerile privind siguranța, încrederea și apropierea de alte persoane, aspecte care confirmă existența unor consecințe psihologice negative de durată.

Astfel, prin acțiunile sale, Adrian BARBUȚA a comis infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, adică violența în familie – *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal asupra victimei.*

11. Cu referire la componența de infracțiune incriminată inculpatului în baza art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, Colegiul Penal reține următoarele:

Obiectul juridic special al infracțiunii de violență în familie are un caracter complex. Obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale referitoare la ocrotirea familiei, a solidarității familiale, a climatului de siguranță, respect și încredere care trebuie să caracterizeze raporturile dintre membrii familiei. Obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale privind integritatea fizică și psihică a persoanei, sănătatea, libertatea psihică, onoarea, demnitatea, siguranța personală și autonomia victimei în cadrul relațiilor de familie sau al relațiilor asimilate celor de familie.

În speță, Colegiul penal constată că valorile sociale ocrotite de norma penală au fost afectate prin comportamentul inculpatului Adrian BARBUȚA, manifestat față de Ecaterina ARSENI, cu care anterior s-a aflat într-o relație de concubinaj. Acțiunile inculpatului au depășit cadrul unui simplu conflict interpersonal sau al unor neînțelegeri izolate privind copilul și au vizat intimidarea, controlul și constrângerea psihologică a părții vătămate, afectând astfel siguranța psihică, demnitatea și libertatea acesteia de a-și organiza viața personală și profesională fără presiuni, amenințări și ingerințe abuzive.

Victimă a infracțiunii prevăzute de art. 201^1 din Codul penal poate fi un membru al familiei făptuitorului. Potrivit art. 133^1 din Codul penal, în sensul legii penale, prin membru al familiei se înțeleg, inclusiv în condiția locuirii separate, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți, adică în relații de

concubinaj. O reglementare similară se regăsește și în Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, care include în sfera raporturilor de familie și persoanele aflate sau care s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți.

Sub aspectul laturii obiective, infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal se realizează prin acțiuni intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestate, în modalitatea relevantă cauzei, prin intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal asupra victimei. Astfel, latura obiectivă presupune existența unei conduite active sau omisive, manifestate fizic ori verbal, existența unor urmări prejudiciabile sub forma suferinței psihice sau morale, precum și legătura de cauzalitate dintre conduita făptuitorului și urmările produse.

Colegiul penal reține că, potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007, *violența în familie include acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral*. În prezenta cauză, conduita inculpatului se încadrează în noțiunea de violență psihologică, întrucât a urmărit intimidarea, controlul, inducerea unei stări de teamă și constrângerea părții vătămate să se conformeze voinței sale.

Totodată, potrivit aceleiași norme, *violenţă psihologică reprezintă acţiunile de impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acțiuni cu efect similar;*

Din declarațiile părții vătămate Ecaterina ARSENI rezultă că, după încetarea relației de concubinaj, inculpatul a manifestat față de aceasta un comportament abuziv, exprimat prin control, urmărire, apeluri și mesaje repetate, amenințări, intervenții la locul de muncă și la domiciliu, precum și prin presiuni privind copilul și viața personală a acesteia. Partea vătămată a relatat că inculpatul îi verifica telefonul, mesajele, apelurile și corespondența electronică, o întreba cu cine comunică și unde merge, se prezenta la serviciu, provoca scandaluri și îi adresa cuvinte ofensatoare. De

asemenea, aceasta a indicat că inculpatul o amenința cu afectarea reputației, cu răfuiala fizică, cu distribuirea unor înregistrări video cu caracter intim, precum și cu răpirea copilului.

Aceste declarații nu sunt izolate, ci se coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cauză. Martorul Ghenadie GURIȚANU a confirmat că Ecaterina ARSENI i-a comunicat despre comportamentul agresiv și psihologic abuziv al inculpatului, că acesta i-a transmis mesaje cu conținut amenințător, inclusiv mesajul „Eu o împușc și mă împușc și eu!”, și că partea vătămată se afla într-o stare de frică și lipsă de apărare. Martorul a mai relatat episodul din toamna anului 2020, când, la solicitarea părții vătămate, s-a deplasat la domiciliul acesteia și a observat urme pe ușă, precum și automobilul deteriorat, partea vătămată fiind speriată.

La rândul său, martora Aurelia GURIȚANU a confirmat că violența psihologică exercitată asupra surorii sale se manifesta prin comportament inadecvat, intimidări, agresiune verbală, mesaje și apeluri telefonice repetate. Martora a relatat că mesajele primite de partea vătămată erau jignitoare și amenințătoare, inclusiv cu împușcarea și cu compromiterea imaginii acesteia prin pretinse filmări. De asemenea, martora a arătat că Ecaterina ARSENI era afectată, plângea, era derutată și se afla într-o stare psihologică rea, deoarece nu știa la ce să se aștepte de la inculpat.

Declarațiile martorei Nadejda DOCIU confirmă, la rândul lor, comportamentul conflictual al inculpatului la locul de muncă al părții vătămate. Martora a declarat că Adrian BARBUȚA venea în biroul de serviciu al Ecaterinei ARSENI aproximativ o dată pe săptămână, uneori de două ori pe săptămână, iar cu o ocazie a auzit o discuție pe ton ridicat, asemănătoare unei certe, care a durat aproximativ 20 de minute. Martora a observat că inculpatul era furios și enervat, iar după incident Ecaterina ARSENI era tristă și plânsă. Aceste declarații confirmă prezența repetată a inculpatului în spațiul profesional al părții vătămate și impactul negativ al conduitei sale asupra stării acesteia.

Faptele descrise de partea vătămată sunt confirmate și prin plângerea depusă la 5 iulie 2021, în care Ecaterina ARSENI a solicitat luarea măsurilor legale față de fostul concubin Adrian BARBUȚA, indicând că, în dimineața acelei zile, inculpatul s-a prezentat în scara blocului unde locuia, a provocat o ceartă, i-a adresat cuvinte ofensatoare, a urmărit-o până la locul de muncă și a amenințat-o cu răpirea copilului și cu publicarea unor înregistrări video cu conținut intim. Plângerea a fost înregistrată în aceeași zi, ceea ce conferă declarațiilor părții vătămate un plus de credibilitate sub aspectul promptitudinii sesizării.

Probele materiale administrate în cauză confirmă aceeași conduită de intimidare. Astfel, prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 8 iulie 2021 au fost ridicate de la partea vătămată nouă imagini reprezentând capturi de ecran ale unor conversații și apeluri ratate de la Adrian BARBUȚA. Prin procesul-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 5 august 2021 s-a constatat existența a 27 de apeluri ratate, începând cu data de 2 iulie 2021, de la abonatul cu nr. *****, identificat ca

aparținând inculpatului, precum și existența unor mesaje prin care utilizatorul aceluiași număr insista asupra unei discuții și amenința cu publicarea unei secvențe video care ar atenta la onoarea, demnitatea și viața personală a persoanei vizate.

De asemenea, prin procesul-verbal de examinare a documentelor/imaginilor din 17 august 2021, au fost examinate capturile de ecran ale conversațiilor dintre Ghenadie GURIȚANU și Adrian BARBUȚA, fiind identificat mesajul cu conținut de amenințare „Eu o împușc și mă împușc și eu!”. Acest mesaj confirmă caracterul amenințător al conduitei inculpatului și realitatea stării de teamă invocate de partea vătămată și relatate de martori.

Legătura dintre numărul de telefon ***** și inculpat este confirmată inclusiv prin procesul-verbal de percheziție din 5 noiembrie 2021 și procesul-verbal de examinare a obiectului din 8 noiembrie 2021. În cadrul percheziției la domiciliul lui Adrian BARBUȚA a fost ridicat telefonul mobil de model iPhone X, iar la examinarea acestuia a fost identificată cartela SIM cu numărul *****. Această împrejurare consolidează concluzia că apelurile și mesajele provenite de la numărul respectiv au legătură directă cu inculpatul.

Colegiul penal reține că, în sensul art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, nu este necesară dovedirea exclusivă a unei agresiuni fizice. Modalitatea normativă imputată inculpatului privește intimidarea în scopul impunerii voinței și al controlului personal asupra victimei. Prin urmare, apelurile repetate, mesajele amenințătoare, prezența nejustificată la domiciliul și locul de muncă al părții vătămate, amenințările cu răpirea copilului și cu publicarea unor înregistrări intime, precum și inducerea unei stări constante de teamă constituie conduite suficiente pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii.

Urmările prejudiciabile sunt confirmate prin raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021, potrivit căruia Ecaterina ARSENI a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA, fiindu-i cauzate suferințe morale și traume psihologice. Raportul relevă existența unei stări de intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal din partea inculpatului, manifestată prin verificarea permanentă a părții vătămate, supunerea acesteia la violență psihologică repetată, intimidare și persecutare.

Aceleași concluzii sunt consolidate prin raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022, potrivit căruia Ecaterina ARSENI a suportat o traumă psihologică, manifestată prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn. Expertiza mai indică faptul că, deși intensitatea simptomelor s-a redus parțial în timp, partea vătămată a rămas dominată de cogniții negative, fiindu-i perturbate convingerile privind siguranța, încrederea și apropierea de alte persoane, aspecte care confirmă consecințele negative ale traumatismului pe o perioadă îndelungată.

Legătura de cauzalitate dintre conduita inculpatului și urmările psihologice produse este demonstrată prin coroborarea declarațiilor părții vătămate cu declarațiile

martorilor, cu probele electronice și cu concluziile evaluării psihologice și ale expertizei judiciare. Partea vătămată a descris constant și coerent starea de teamă, nesiguranță și presiune psihologică generată de conduita inculpatului. Martorii Ghenadie GURIȚANU și Aurelia GURIȚANU au confirmat că aceasta era speriată, plângea, era derutată și se afla într-o stare psihologică afectată. Raportul de evaluare psihologică și raportul de expertiză judiciară confirmă obiectiv existența suferinței psihice și a traumei psihologice. Prin urmare, urmările prejudiciabile nu sunt simple afirmații subiective ale părții vătămate, ci sunt confirmate printr-un ansamblu probator coerent.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul penal constată că inculpatul a acționat cu intenție directă, în sensul art. 17 din Codul penal. Intenția rezultă din caracterul repetat, direcționat și conștient al conduitei sale. Inculpatul a transmis mesaje și a efectuat apeluri repetate, s-a prezentat la domiciliul și la locul de muncă al părții vătămate, a insistat asupra contactului cu aceasta, a amenințat-o cu răpirea copilului, cu răfuiala fizică și cu publicarea unor înregistrări intime, acțiuni care, prin natura lor, erau apte să provoace frică, presiune psihologică și supunere față de voința sa.

Scopul special cerut de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal - impunerea voinței și controlul personal asupra victimei, rezultă din ansamblul circumstanțelor cauzei. Inculpatul nu s-a limitat la o comunicare neutră privind copilul sau la exercitarea unor drepturi pe cale legală, ci a recurs la amenințări, presiuni, mesaje insistente, prezențe repetate la locuința și serviciul părții vătămate, precum și la afirmații privind publicarea unor materiale intime. Aceste acțiuni demonstrează intenția de a constrânge partea vătămată să acționeze potrivit voinței sale și de a-i controla comportamentul, relațiile și deciziile personale.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani și are calitatea specială de membru al familiei în raport cu victima. În prezenta cauză, Adrian BARBUȚA este persoană fizică responsabilă, majoră, născut la *****, iar la data faptelor avea vârsta de peste 16 ani.

Calitatea specială de membru al familiei rezultă din relația anterioară de concubinaj dintre Adrian BARBUȚA și Ecaterina ARSENI, relație confirmată prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați în cauză. Existența unui litigiu separat privind paternitatea nu este determinantă pentru încadrarea juridică a faptei, întrucât norma penală incidentă protejează și persoanele care s-au aflat anterior în relații asemănătoare celor dintre soți, chiar dacă acestea nu mai locuiesc împreună.

În consecință, Colegiul penal constată că în acțiunile inculpatului Adrian BARBUȚA sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului Adrian BARBUȚA și încadrarea juridică a faptei în baza art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal este legală și întemeiată.

12. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul penal reține că acestea nu sunt apte să răstoarne concluziile instanței de fond privind existența faptei, vinovăția inculpatului și corecta încadrare juridică a acțiunilor sale.

În primul rând, nu poate fi reținut argumentul apărării potrivit căruia inculpatul Adrian BARBUȚA nu ar fi avut calitatea de membru al familiei în raport cu partea vătămată Ecaterina ARSENI, pe motiv că relația de concubinaj ar fi încetat anterior incidentului din 5 iulie 2021. Potrivit art. 133[1] din Codul penal, *calitatea de membru al familiei există nu doar între persoanele care se află în prezent în relații asemănătoare celor dintre soți, ci și între persoanele care s-au aflat anterior în asemenea relații, inclusiv în condiția locuirii separate.* Prin urmare, încetarea conviețuirii sau a relației afective nu exclude, prin ea însăși, aplicabilitatea art. 201[1] din Codul penal.

În cauza examinată, existența relației de concubinaj dintre Adrian BARBUȚA și Ecaterina ARSENI în perioada 2017–2019 rezultă din declarațiile părții vătămate, care a relatat că s-a aflat într-o asemenea relație cu inculpatul, că se întâlneau în municipiul Bălți și în orașul *****, mergeau împreună la cumpărături, participau la întâlniri cu prieteni comuni, iar inculpatul contribuia la anumite cheltuieli, inclusiv la achitarea chiriei. Aceste circumstanțe sunt confirmate și prin declarațiile martorilor Ghenadie GURIȚANU și Aurelia GURIȚANU, care au cunoscut despre relația dintre cei doi și au relatat că aceasta a avut caracter de concubinaj.

Faptul că inculpatul susține că era căsătorit cu o altă persoană și că nu a locuit permanent cu Ecaterina ARSENI nu înlătură concluzia privind existența unei relații asemănătoare celei dintre soți. Legea penală nu condiționează concubinajul, în sensul art. 133[1] din Codul penal, de existența unui domiciliu comun formal, a unor cheltuieli comune permanente sau de lipsa unei căsătorii paralele. Ceea ce interesează este existența unei relații de fapt, cu caracter personal și familial, iar ansamblul probelor administrate confirmă această împrejurare.

În al doilea rând, Colegiul penal respinge argumentul apărării potrivit căruia faptele ar fi izolate și nu ar demonstra caracterul sistematic al violenței psihologice. Din probatoriul administrat rezultă contrariul. Partea vătămată a descris un comportament repetat de intimidare, control, amenințare și persecutare, manifestat prin apeluri telefonice, mesaje, prezențe la domiciliu și la locul de muncă, verificarea comunicărilor, presiuni privind copilul și amenințări cu afectarea reputației. Aceste declarații sunt susținute de martorii Ghenadie GURIȚANU, Aurelia GURIȚANU și Nadejda DOCIU, precum și de procesele-verbale privind ridicarea și examinarea capturilor de ecran, care confirmă existența apelurilor repetate și a mesajelor cu caracter amenințător.

Mai mult, existența ordonanțelor de protecție emise în favoarea părții vătămate, precum și împrejurarea că inculpatul însuși a recunoscut că a fost sancționat contravențional în temeiul art. 78[2] din Codul contravențional, confirmă că relația dintre părți nu s-a limitat la un episod singular, ci a avut un istoric conflictual și

abuziv. Prin urmare, apărarea nu poate reduce conduita inculpatului la o simplă neînțelegere ocazională sau la un conflict izolat privind copilul.

În al treilea rând, Colegiul penal consideră nefondat argumentul privind lipsa unei legături cauzale certe între comportamentul inculpatului și trauma psihologică suportată de partea vătămată. Raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021 a constatat că Ecaterina ARSENI a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA, fiind identificată o stare de intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal. De asemenea, raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022 a stabilit existența unei traume psihologice manifestate prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn.

Aceste concluzii nu sunt izolate, ci se coroborează cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, care au descris starea de frică, nesiguranță, derută și afectare psihologică a Ecaterinei ARSENI. Martora Aurelia GURIȚANU a arătat că partea vătămată era vizibil afectată, plângea și nu știa la ce să se aștepte de la inculpat, iar martorul Ghenadie GURIȚANU a descris o stare de frică și lipsă de apărare. În aceste condiții, apărarea nu a prezentat probe care să demonstreze existența unor cauze alternative concrete și dominante ale traumei psihologice, capabile să întrerupă legătura cauzală dintre conduita inculpatului și urmările prejudiciabile constatate.

Cu privire la argumentul apărării potrivit căruia capturile de ecran anexate la materialele cauzei ar fi inadmisibile din motiv că anumite porțiuni ale acestora au fost blurate, Colegiul penal îl apreciază ca neîntemeiat. Din declarațiile părții vătămate rezultă că aceasta a acoperit doar porțiunile care conțineau numele unor persoane terțe, fără legătură cu obiectul cauzei, și nu conținutul mesajelor relevante pentru examinarea faptei imputate inculpatului. Partea vătămată a explicat că nu a modificat sensul mesajelor, ci a acoperit date privitoare la alte persoane, prezentând organului de urmărire penală informațiile care vizau cauza, respectiv mesajele cu conținut ofensator, amenințător și de intimidare.

Colegiul penal reține că simpla blurare a unor date referitoare la persoane terțe nu echivalează, prin ea însăși, cu alterarea conținutului probator relevant și nici nu determină automat inadmisibilitatea probei. Pentru excluderea unei probe este necesar să se constate o încălcare esențială a normelor procesual-penale, de natură să afecteze autenticitatea, veridicitatea sau posibilitatea verificării acesteia. Or, în prezenta cauză, capturile de ecran au fost ridicate și examinate prin procese-verbale, au fost anexate la materialele cauzei în calitate de corpuri delicte/mijloace materiale de probă, iar conținutul lor se coroborează cu declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor, datele privind apelurile repetate, ordonanțele de protecție, raportul de evaluare psihologică și raportul de expertiză judiciară.

Mai mult, inculpatul Adrian BARBUȚA, fiind audiat în instanța de apel, a confirmat autenticitatea mesajelor prezentate de partea vătămată, susținând doar că acestea ar fi fost scoase din context. Această poziție nu exclude existența

comunicărilor și nici proveniența lor, ci vizează interpretarea conținutului, aspect care a fost verificat de instanță prin coroborarea cu ansamblul probator. Prin urmare, Colegiul penal constată că probele respective nu au fost valorificate izolat, ci în conexiune cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, motiv pentru care nu există temei pentru excluderea lor.

În continuare, Colegiul penal respinge criticile referitoare la audierea martorei Nadejda DOCIU prin teleconferință. Din materialele cauzei nu rezultă că această modalitate de audiere ar fi împiedicat apărarea să participe efectiv la examinarea probei, să adreseze întrebări sau să formuleze obiecții. Dimpotrivă, din declarațiile inculpatului rezultă că acesta a avut posibilitatea de a formula întrebări martorei. De asemenea, declarațiile martorei nu constituie proba exclusivă sau determinantă a vinovăției inculpatului, ci se coroborează cu ansamblul probator administrat în cauză, inclusiv declarațiile părții vătămate, ale celorlalți martori, probele electronice și rapoartele psihologice.

Cât privește argumentul privind examinarea cauzei în lipsa avocatului ales nu poate fi reținut ca temei de casare, în măsura în care din materialele cauzei rezultă că inculpatului i-a fost asigurată asistența juridică necesară, iar cauza a fost examinată cu participarea unui apărător. Apărarea nu a demonstrat că lipsa avocatului ales, la o anumită etapă procesuală, ar fi determinat o imposibilitate reală de exercitare a dreptului la apărare sau că ar fi afectat soluția pronunțată. Simpla nemulțumire față de modul în care a fost gestionată apărarea nu echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare, argumentele formulate în cererea de apel au fost examinate de Colegiul penal prin raportare la materialul probator administrat și la normele legale aplicabile, însă nu relevă erori de fapt sau de drept care să justifice casarea sentinței. Instanța de fond a stabilit corect circumstanțele cauzei, a apreciat probele în conformitate cu art. 101 din Codul de procedură penală și a ajuns la o concluzie legală și întemeiată privind vinovăția inculpatului Adrian BARBUȚA, încadrarea juridică a faptei, individualizarea pedepsei și soluționarea laturii civile.

13. Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Adrian BARBUȚA, Colegiul penal reține că în baza art. 61 din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art. 75 din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului*

cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Luând în considerare aceste prevederi și soluționând chestiunea privind vinovăția inculpatului, în fapt și în drept, instanța de judecată urmează să constate dacă au fost sau nu confirmate temeiurile prevăzute de legea penală pentru atragerea acestuia la răspundere penală, precum și să decidă asupra categoriei și cuantumului pedepsei ce urmează a-i fi stabilită.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie legală, echitabilă și individualizată corespunzător, fiind aptă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și ale pedepsei penale, prevăzute de art. 61 din Codul penal. Aceasta urmează a fi stabilită în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal și în limitele sancțiunii prevăzute de norma din Partea specială aplicabilă faptei comise.

Colegiul penal reține că, la individualizarea pedepsei, instanța trebuie să țină seama de criteriile generale prevăzute de lege, inclusiv de categoria pedepsei aplicabile potrivit art. 62–71 din Codul penal, de limitele sancțiunii stabilite în norma incriminatoare, de gravitatea infracțiunii, de forma vinovăției, de circumstanțele concrete ale cauzei, precum și de persoana inculpatului.

Limitele pedepsei prevăzute în Partea specială a Codului penal sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea abstractă a infracțiunii. Gravitatea concretă a faptei se apreciază în funcție de modul și mijloacele de săvârșire, scopul urmărit, împrejurările în care aceasta a fost comisă, urmările produse ori cele care s-ar fi putut produce.

Totodată, la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța urmează să țină cont și de persoana inculpatului, inclusiv de vârsta acestuia, nivelul de dezvoltare psihică, situația familială, socială și materială, existența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul anterior și ulterior săvârșirii infracțiunii, precum și de alte circumstanțe relevante pentru individualizarea justă a pedepsei.

14. După cum rezultă din art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal, pentru infracțiunea imputată inculpatului Legea penală prevede sancțiunea sub formă de

muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiunea comisă de inculpatul Adrian BARBUȚA se califică ca mai puțin gravă, or, potrivit articolului menționat, *infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.*

Totodată, Colegiul penal constată că, deși instanța de fond nu a reținut circumstanțe atenuante în privința inculpatului Adrian BARBUȚA, în cauză sunt incidente prevederile art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal, întrucât inculpatul nu are antecedente penale, nu a fost anterior judecat, iar infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal se atribuie, potrivit art. 16 alin. (3) din Codul penal, categoriei infracțiunilor mai puțin grave, sancțiunea maximă prevăzută de lege fiind închisoarea de până la 3 ani; prin urmare, Colegiul penal reține în privința inculpatului circumstanța atenuantă constând în săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

De asemenea, Colegiul penal constată că instanța de fond a reținut, prin prisma art. 77 din Codul penal, faptul că Adrian BARBUȚA a fost anterior atras la răspundere contravențională. Această împrejurare însă nu poate fi calificată drept circumstanță agravantă, întrucât nu se regăsește în lista exhaustivă prevăzută de art. 77 alin. (1) din Codul penal. Or, norma menționată stabilește expres și limitativ circumstanțele care pot agrava răspunderea penală, iar atragerea anterioară la răspundere contravențională nu este prevăzută printre acestea. În special, art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal se referă la săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte relevante pentru cauză, iar nu la existența unor sancțiuni contravenționale. Prin urmare, Colegiul penal nu va reține în acțiunile inculpatului această agravantă.

Cu toate acestea, eventuala atragere anterioară a inculpatului la răspundere contravențională poate fi avută în vedere doar ca element de caracterizare generală a persoanei inculpatului și a conduitei sale anterioare, în limitele criteriilor generale de individualizare a pedepsei, însă nu poate substitui o circumstanță agravantă în sensul art. 77 din Codul penal.

Cu privire la personalitatea inculpatului Adrian BARBUȚA, Colegiul penal reține că acesta nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, însă lipsa recunoașterii vinovăției nu poate fi interpretată în defavoarea sa ca o circumstanță agravantă, constituind o modalitate de exercitare a dreptului la apărare. Totodată, instanța reține că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere doi copii minori, nu are antecedente penale, nu a fost anterior judecat și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru. Aceste date conturează existența unor elemente favorabile de ordin personal și social, care urmează a fi avute în vedere la individualizarea pedepsei.

În același timp, Colegiul penal nu poate ignora natura și gravitatea concretă a faptei comise. Infracțiunea săvârșită de Adrian BARBUȚA a vizat un fost membru al familiei și s-a manifestat prin violență psihologică, intimidare, amenințări și acțiuni de control personal asupra părții vătămate, fiind de natură să afecteze siguranța psihică, demnitatea și libertatea acesteia. Urmările prejudiciabile nu au fost unele abstracte, ci au fost confirmate prin raportul de evaluare psihologică și raportul de expertiză judiciară, care au stabilit existența suferințelor morale și a traumei psihologice suportate de Ecaterina ARSENI.

În același context, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit inculpatului Adrian BARBUȚA pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 1 an, precum și cu obligarea inculpatului de a participa la un program probațional. Analizând circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și gravitatea concretă a faptei comise, Colegiul penal constată că această soluție este legală, proporțională și just individualizată.

În acest sens, Colegiul penal reține că fapta comisă de inculpat nu reprezintă un conflict izolat, spontan sau lipsit de intensitate socială, ci o conduită de violență psihologică manifestată în timp, în raport cu o persoană cu care anterior s-a aflat într-o relație de concubinaj. Comportamentul inculpatului s-a exprimat prin intimidare, control personal, apeluri și mesaje repetate, amenințări, inclusiv cu răfuiala fizică, răpirea copilului și publicarea unor înregistrări intime, precum și prin prezența acestuia la domiciliul și locul de muncă al părții vătămate. Prin urmare, nu este vorba despre o simplă dispută interpersonală, ci despre o conduită orientată spre dominarea psihologică a victimei și impunerea propriei voințe.

Gravitatea faptei rezultă, în primul rând, din natura valorilor sociale lezate. Infracțiunea de violență în familie afectează nu doar integritatea psihică și demnitatea persoanei vătămate, ci și climatul de siguranță care trebuie să existe în relațiile familiale sau în relațiile asimilate celor de familie. În prezenta cauză, inculpatul a acționat tocmai în contextul unei relații anterioare de concubinaj, folosindu-se de apropierea și vulnerabilitățile generate de această relație pentru a exercita presiune psihologică asupra părții vătămate.

În al doilea rând, gravitatea concretă a faptei este confirmată de urmările produse asupra Ecaterinei ARSENI. Raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021 a constatat că partea vătămată a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor inculpatului, fiind supusă unei stări de intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal. De asemenea, raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022 a stabilit existența unei traume psihologice, manifestată prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn. Aceste consecințe demonstrează că fapta nu a produs doar un disconfort trecător, ci o afectare reală și de durată a stării psihice a victimei.

În al treilea rând, intensitatea conduitei inculpatului rezultă din caracterul repetat și insistent al acțiunilor sale. Probele administrate confirmă existența apelurilor repetate, a mesajelor cu conținut amenințător, a prezenței inculpatului la locul de muncă al părții vătămate și a amenințărilor privind viața personală și copilul. O asemenea conduită prezintă un pericol social sporit, deoarece creează victimei o stare continuă de teamă, nesiguranță și dependență psihologică, iar reacția penală trebuie să fie suficient de fermă pentru a preveni repetarea unor asemenea comportamente.

Colegiul penal reține că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, precum munca neremunerată în folosul comunității, nu ar reflecta în mod corespunzător gravitatea concretă a faptei, caracterul repetat al acțiunilor de intimidare și urmările psihologice confirmate prin probe. În cazul infracțiunilor de violență în familie, sancțiunea trebuie să transmită în mod clar că intimidarea, controlul psihologic, amenințările și persecutarea unui fost partener nu pot fi tratate ca simple conflicte personale, ci constituie conduite cu relevanță penală, care reclamă o reacție proporțională din partea statului.

Totodată, Colegiul penal are în vedere și datele favorabile ce caracterizează persoana inculpatului, circumstanțe care justifică aprecierea că reeducarea și corectarea inculpatului sunt posibile fără executarea efectivă a pedepsei în penitenciar.

Anume din acest motiv, soluția instanței de fond este echilibrată: pe de o parte, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an reflectă gravitatea faptei și necesitatea unei reacții penale ferme. Pe de altă parte, suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 din Codul penal, valorifică datele personale favorabile ale inculpatului și oferă acestuia posibilitatea de a-și corecta comportamentul în libertate, sub supravegherea organului de probațiune.

Colegiul penal consideră justificată și obligația impusă inculpatului de a participa la un program probațional, întrucât aceasta corespunde specificului infracțiunii comise. În cauzele de violență în familie, simpla suspendare a executării pedepsei nu este întotdeauna suficientă pentru prevenirea recidivei comportamentale. Participarea la un program probațional este necesară pentru conștientizarea caracterului abuziv al conduitei, dezvoltarea unor mecanisme de autocontrol și prevenirea unor noi acte de intimidare sau control asupra victimei.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată de instanța de fond nu este excesivă, dar nici formală. Aceasta corespunde principiului proporționalității, reflectă gravitatea concretă a faptei, ține cont de urmările produse asupra părții vătămate și valorifică în mod rezonabil datele personale ale inculpatului. Prin urmare, pedeapsa de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probațiune de 1 an și cu obligația participării la program probațional, este aptă să realizeze scopurile prevăzute de art. 61 din Codul penal: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane.

15. În continuare, conform art. 220 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.*

Totodată, conform art. 221 alin.(1) din Codul de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile* ***sau a reprezentantului ei*** *în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.*

Cu referire la argumentul apărării potrivit căruia acțiunea civilă ar fi fost semnată și depusă de avocatul părții vătămate fără împuterniciri speciale în acest sens, Colegiul penal îl apreciază ca neîntemeiat.

În speță, la 16 octombrie 2025, în cadrul ședinței de judecată, avocatul părții vătămate, Iurie VRABII, a depus acțiunea civilă împotriva inculpatului Adrian BARBUȚA, solicitând încasarea din contul acestuia, în beneficiul părții vătămate Ecaterina ARSENI, a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. Colegiul penal constată că acțiunea civilă a fost formulată în cadrul procesului penal, până la finalizarea cercetării judecătorești, împotriva inculpatului căruia i se impută fapta prejudiciabilă, fiind astfel respectate condițiile procesuale prevăzute de art. 219 și art. 221 din Codul de procedură penală.

Într-adevăr, art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că dreptul reprezentantului de a semna cererea și de a o depune în judecată trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului sau în mandatul eliberat avocatului. Totuși, aplicarea acestei norme nu poate fi desprinsă de particularitățile cauzei și de natura raportului de reprezentare existent între partea vătămată și avocatul acesteia.

Colegiul penal constată că partea vătămată Ecaterina ARSENI este beneficiară a asistenței juridice garantate de stat, în baza deciziei CNAJGS nr. 2709/ACP din 19 martie 2025, anexată la materialele cauzei (f.d. 234 - volumul II). Prin urmare, avocatul Iurie VRABII nu a acționat exclusiv în baza unui mandat avocațial contractual, ci în temeiul desemnării sale de către organul competent pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat.

În acest context, Colegiul penal reține că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, în cazul avocatului desemnat prin sistemul asistenței juridice garantate de stat, drepturile și obligațiile acestuia se atestă prin decizia privind acordarea asistenței juridice, aceasta constituind temeiul legal al reprezentării. Decizia CNAJGS confirmă desemnarea avocatului și îi conferă împuternicirile necesare pentru apărarea efectivă a intereselor beneficiarului, iar mandatul avocațial eliberat ulterior are rolul de a reflecta formal calitatea procesuală a avocatului desemnat, fără a constitui singurul izvor al împuternicirilor.

Prin urmare, lipsa indicării pe verso-ul mandatului avocațial a împuternicirilor speciale prevăzute de art. 81 din Codul de procedură civilă nu poate fi interpretată

izolat și formal, în sensul inexistenței dreptului avocatului de a acționa în numele părții vătămate. În prezenta cauză, împuternicirile avocatului derivă din decizia CNAJGS nr. 2709/ACP din 19 martie 2025, care atestă acordarea asistenței juridice garantate de stat și desemnarea avocatului pentru reprezentarea intereselor Ecaterinei ARSENI.

Colegiul penal consideră că o interpretare contrară ar constitui un formalism excesiv, de natură să afecteze efectivitatea dreptului părții vătămate la acces la justiție și la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Or, partea vătămată, în calitate de beneficiar al asistenței juridice garantate de stat și victimă a unei infracțiuni de violență în familie, nu poate fi lipsită de protecția judiciară efectivă doar din motivul necompletării formale a unor rubrici ale mandatului avocațial, în condițiile în care desemnarea avocatului rezultă din decizia CNAJGS.

Prin urmare, Colegiul penal constată că avocatul Iurie VRABII a avut calitatea și împuternicirea necesară de a acționa în interesele părții vătămate Ecaterina ARSENI, inclusiv de a formula și depune acțiunea civilă în cadrul procesului penal, or potrivit art. 221 Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile* ***sau a reprezentantului ei***, iar calitatea de reprezentant avocatul Iurie VRABII a dobândit-o în baza deciziei CNAJGS.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (4) pct. 4) Cod de procedură penală, ***Victima*** *unei infracţiuni deosebit de grave sau excepţional de grave contra persoanei, victima torturii, tratamentelor inumane sau degradante, victima infracţiunilor cu caracter sexual sau a* ***violenţei în familie****, victima traficului de fiinţe umane, victima traficului de copii şi victima unei infracţiuni prevăzute la art.208[1]–208[5] din Codul penal nr.985/2002,* ***indiferent*** *de faptul dacă este recunoscută în calitate de parte vătămată sau parte civilă,* ***dispune*** *de asemenea de următoarele drepturi: 4)* ***să primească o hotărîre judecătorească despre compensarea materială pentru prejudiciul cauzat prin infracţiune****.*

Suplimentar, Colegiul penal atestă că prin cererea din 14 martie 2026 (f.d. 215 vol. III) partea vătămată Ecaterina ARSENI a menționat că este de acord cu sentința instanței de fond, solicitând menținerea acesteia fără modificări, astfel confirmând implicit și acordul cu privire la soluția privind acțiunea civilă.

În ceea ce privește temeinicia pretenției, Colegiul penal reține că, potrivit art.2036 alin.(1) și (2) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenta şi întinderea prejudiciului patrimonial.*

Totodată, conform art. 2037 din Codul civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a*

autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Astfel, Colegiul penal menționează, că integritatea fizică și psihică a persoanei este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare, din vina altor persoane, poate pretinde la o compensație bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât și prin repararea prejudiciului de la cei care se fac vinovați de prejudiciul cauzat. Legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu este reprezentată de prejudiciul cauzat sănătății ca rezultat a faptei ilicite.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că prejudiciul moral pretins de partea vătămată nu este unul formal sau prezumat abstract, ci rezultă din ansamblul probelor administrate. Astfel, prin fapta stabilită în sarcina inculpatului, Ecaterina ARSENI a fost supusă violenței psihologice, manifestate prin intimidare, control personal, apeluri și mesaje repetate, amenințări cu răfuiala fizică, amenințări cu răpirea copilului minor și cu publicarea unor înregistrări video cu conținut intim, precum și prin prezența inculpatului la domiciliul și la locul său de muncă. Aceste acțiuni au lezat drepturi personale nepatrimoniale esențiale ale părții vătămate, precum integritatea psihică, demnitatea, onoarea, viața intimă, siguranța personală și libertatea psihologică.

Caracterul real al suferințelor morale este confirmat, în primul rând, prin declarațiile părții vătămate Ecaterina ARSENI, care a descris constant starea de frică, nesiguranță, presiune și anxietate generată de conduita inculpatului.

Totodată, Colegiul penal reține, de asemenea, că prejudiciul moral este confirmat prin raportul de evaluare psihologică nr. 0106/770 din 8 iulie 2021, potrivit căruia Ecaterina ARSENI a suferit psihologic și moral în urma acțiunilor lui Adrian BARBUȚA, fiindu-i cauzate suferințe morale și traume psihologice. Raportul a identificat existența unei stări de intimidare în scopul impunerii voinței și al controlului personal din partea inculpatului, manifestată prin verificarea permanentă a părții vătămate, supunerea repetată la violență psihologică, intimidare și persecutare.

În același sens, raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 din 11 octombrie 2022 a constatat că Ecaterina ARSENI a suportat o traumă psihologică, manifestată prin tensiune emoțională, dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimentul lipsei de securitate, vigilență excesivă și tulburări de somn. Expertiza a mai reținut că intensitatea simptomelor s-a redus parțial în timp, însă partea vătămată rămâne

dominată de cogniții negative, fiindu-i perturbate convingerile individuale privind siguranța, încrederea și apropierea de alte persoane, ceea ce confirmă consecințele negative ale traumatismului pe o perioadă îndelungată.

Prin urmare, existența prejudiciului moral este demonstrată printr-un ansamblu probator coerent. Totodată, Colegiul penal reține că fapta inculpatului a fost una intenționată, comisă cu scopul intimidării, impunerii voinței și exercitării controlului personal asupra victimei. Gradul de vinovăție al inculpatului este unul ridicat, întrucât acesta a acționat conștient, repetat și direcționat împotriva unei persoane cu care anterior s-a aflat într-o relație de concubinaj, folosindu-se de contextul relației anterioare și pentru a exercita presiuni psihologice asupra acesteia.

La determinarea cuantumului despăgubirii, Colegiul penal ține cont de natura drepturilor lezate, de intensitatea și durata suferințelor psihice, de caracterul repetat al acțiunilor de intimidare, de impactul asupra vieții personale și profesionale a părții vătămate, precum și de necesitatea acordării unei satisfacții echitabile. În același timp, despăgubirea nu trebuie să constituie o sursă de îmbogățire nejustificată, ci să reprezinte o compensație rezonabilă și proporțională cu gravitatea prejudiciului moral suferit.

În acest context, suma de 50.000 lei acordată de instanța de fond cu titlu de prejudiciu moral este proporțională și echitabilă. Aceasta reflectă caracterul grav al violenței psihologice exercitate asupra părții vătămate, urmările constatate prin probe specializate, durata efectelor negative și atingerea adusă integrității psihice, demnității și sentimentului de siguranță al victimei. Totodată, cuantumul stabilit nu apare ca fiind excesiv, ci corespunde necesității de reparare morală a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a admis în mod legal și întemeiat acțiunea civilă și a dispus încasarea din contul inculpatului Adrian BARBUȚA a sumei de 50.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

16. Totodată, cu referire la cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale la faza de urmărire penală, Colegiul penal reține că, potrivit art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 8 din Codul de procedură penală, orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni beneficiază de prezumția nevinovăției până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre judecătorească definitivă. În acest context, sarcina probării învinuirii revine acuzării, în condițiile art. 24, 56 și 96–97 din Codul de procedură penală, persoana acuzată nefiind obligată să-și demonstreze nevinovăția.

Cu toate acestea, odată ce vinovăția inculpatului a fost constatată prin hotărâre judecătorească, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu administrarea probelor necesare soluționării cauzei urmează a fi puse în sarcina acestuia, în măsura în care ele sunt justificate, necesare și confirmate prin materialele dosarului.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări*

a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate

Prin prisma art. 227 alin. (2) din Codul penal, cheltuielile judiciare cuprind sumele: *plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală*.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, *cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*, cea din urmă fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) din Codul de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenta juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenta substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele*.

Potrivit materialelor cauzei penale, la 11 octombrie 2022 de către Centrul de Medicină Legală a fost întocmit Raportul de expertiză judiciară nr. 202137A0436 privind efectuarea expertizei clinico-psihologice primare în condiții de ambulator a părții vătămate Ecaterina ARSENI, statul suportând cheltuieli pentru efectuarea expertizei în sumă de 2058 lei (f.d. 59-63 – volumul II).

Astfel, raportat la normele de drept enunțate, Colegiul penal constată că instanța de fond în mod corect a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și a dispus încasarea din contul inculpatului Adrian BARBUȚA,

în beneficiul statului, a sumei de 2058 lei, reprezentând cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Colegiul penal reține că administrarea probatoriului în procesul penal, inclusiv efectuarea expertizelor judiciare, constituie o activitate necesară pentru stabilirea circumstanțelor cauzei, verificarea învinuirii și pronunțarea unei hotărâri legale și întemeiate. În cauzele penale, aceste cheltuieli sunt avansate, de regulă, de stat, însă, în cazul constatării vinovăției inculpatului, ele pot fi puse în sarcina acestuia, dacă sunt necesare, justificate și confirmate prin materialele dosarului.

În prezenta cauză, expertizele efectuate au avut relevanță directă pentru soluționarea cauzei, întrucât au contribuit la stabilirea urmărilor produse asupra părții vătămate și la aprecierea caracterului prejudiciabil al conduitei inculpatului. Prin urmare, aceste cheltuieli nu au fost ocazionate arbitrar sau inutil, ci au fost determinate de necesitatea administrării probelor în vederea examinării complete și obiective a cauzei.

Având în vedere că vinovăția inculpatului Adrian BARBUȚA în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) din Codul penal a fost stabilită dincolo de orice dubiu rezonabil, Colegiul penal consideră întemeiată obligarea acestuia la compensarea cheltuielilor judiciare suportate de stat. Or, fără săvârșirea faptei infracționale, nu ar fi fost necesară efectuarea acțiunilor procesuale și probatorii care au generat aceste cheltuieli.

În consecință, Colegiul penal apreciază ca legală și întemeiată soluția instanței de fond privind încasarea din contul inculpatului Adrian BARBUȚA, în beneficiul statului, a sumei de 2058 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, motiv pentru care nu există temei pentru modificarea sentinței în această parte.

17. În concluzie, Colegiul penal constată că sentința Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025 este legală și întemeiată, fiind pronunțată în urma unei examinări complete a circumstanțelor cauzei și a probelor administrate. Instanța de fond a apreciat corect probatoriul, în conformitate cu art. 101 din Codul de procedură penală, și a oferit o motivare suficientă pentru soluția adoptată.

Argumentele invocate în apel nu relevă erori de fapt sau de drept care să justifice casarea ori modificarea sentinței. Criticile apărării exprimă, în esență, dezacordul cu modul în care prima instanță a apreciat probele și a calificat juridic fapta, însă nu răstoarnă concluzia privind vinovăția inculpatului și nici legalitatea soluțiilor dispuse.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că apelul declarat de avocatul Anatolii TOIA în numele inculpatului Adrian BARBUȚA urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

18. Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelantului, în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct.1), lit. c), art. 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul avocatului Anatolii TOIA în numele inculpatului Adrian BARBUȚA, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 30 decembrie 2025, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU